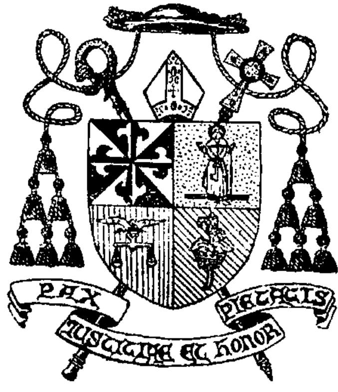
No. 2820 Woensdag 10 Februari 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Frater Petrus Innocentius Verriet

van de Orde der Predikheeren,

door de Genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel,

Titulair Bisschop van Eleutherna,

en Apostolisch Vicaris van Curaçao,

aan de Geestelijkheid en Geloovigen van zijn Vicariaat,

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Beminde Geloovigen. Gedurende de laatste weken zijn telkens opnieuw onze gedachten gegaan naar Rome, waar ons aller Geestelijke Vader, Zijne Heiligheid Paus Pius XI, aan het ziekbed ligt gekluisterd en ondragelijke pijnen lijdt.

Ondanks deze pijnen, die zijn door overzwaren arbeid en ouderdom afgestreden lichaam kwellen, gaan nog steeds zijn vaderlijke liefde en zorg uit naar al zijn kinderen, onder alle volken van den geheelen aardbodem, en blijft Hij ze vermanen en bidden en aansporen, om toch pal te staan in den grooten strijd onzer dagen, en eensgezind stelling te nemen, in den strijd vóór Christus, tegen het heidensch en atheistisch communisme, dat met God en godsdienst heeft afgerekend, en mocht het ooit overwinnen, noodzakelijk en onvermijdelijk moet leiden tot den algeheelen ondergang der menschelijke maatschappij.

En in zijn overgroote bezorgdheid voor het heil der Kerk en der wereld, was een der laatste mededeelingen aan zijn Staatssecretaris, dat Hij zijn pijnen, die dikwijls bijna ondragelijk zijn, met liefde aan God opdraagt, om de pijnen, die in zooveel landen de Kerk van Christus kwellen, te verlichten.

Met echt kinderlijke liefde hebben wij vurig gebeden, dat het den Goeden God behagen mocht, om de pijnen van onzen beminden Vader, dien wij allen vereeren als den Plaatsbekleeder van Christus, te verlichten. Moge de Goede God onze gebeden verhooren.

Beminde Geloovigen. Bij zekere gelegenheid heeft de H. Vader de Apostelen, door Christus uitverkoren om het Evangelie te verkondigen, en de menschheid den weg naar haar eeuwig geluk te leeren, deze woorden in den mond gelegd: „Wij zijn de dragers van de schatten van den hemel, helpt ons om die te verspreiden."

Deze zelfde woorden heeft de H. Vader bij herhaling gericht tot geheel het katholieke volk, ook tot ons.

In ons Herderlijk Schrijven van verleden jaar hebben wij U, in het diepe bewustzijn van onze zware verantwoordelijkheid voor Uw aller geestelijk heil, gewezen op uwe plichten als leden van de Strijdende Kerk. Door een bijzondere beschikking van Gods oneindige liefde zijn wij geroepen tot het ware geloof. Dat is een gunst, waarvoor wij den Goeden God nooit genoeg kunnen bedanken. Maar dan moeten wij ook de consequenties van dat geloof aanvaarden, in al haar volheid, zoowel op het gebied van ons privaat leven, als van ons huwelijks- en maatschappelijk leven. Wij moeten Katholiek zijn over de geheele lijn van het menschelijk bestaan. Voor ieder mensch, maar ook voor iedere handeling, iedere openbaring van het menschelijk kennen en kunnen, geldt het woord van Christus: „Wie niet vóór Mij is, is tegen Mij."

Voor Christus moet geheel ons leven getuigen. St. Paulus zegt het anders, maar het komt op hetzelfde neer. Wat gij ook doet, „doet allles ter eere van God." (I. Cor. X. 3)

Wil de wereld voor Christus behouden blijven, en niet ten onder gaan in een zee van ongeloof en zedenbederf, dan moeten wij allen daartoe medewerken. Als Zijne Heiligheid Paus Pius XI bijna geen gelegenheid laat voorbijgaan, zonder zijn kinderen te wijzen op de gevaren, die heden ten dage de menschelijke maatschappij bedreigen, van den kant van het communisme, dan moeten die gevaren toch wel groot zijn. Wie, die er prijs op stelt, den naam van Christen te dragen, te behooren tot het leger van Koning Christus — wie, die er, zooals gij allen, diep van overtuigd is, dat alleen de terugkeer tot Christus en de Christelijke Leer den vrede in de harten der menschen, in de huisgezinnen en in de maatschappij kan herstellen en verzekeren, — wie zou er geen eer in stellen, om hierin te mogen medewerken, ieder volgens de talenten en krachten, die God hem gegeven heeft? Wie zou er zijn hulp en medewerking willen weigeren, om de gevaren, die de menschelijke maatschappij bedreigen, te weren en af te wenden? Als er ooit reden heeft bestaan, voor allen, die van goeden wil zijn, en die den naam van Christen dragen en belijden, om eendrachtig de handen in elkaar te slaan en met vereende krachten te strijden voor de handhaving en de uitbreiding van Christus' Rijk op aarde, dan nu.

Beminde Geloovigen. Op de eerste plaats moeten wij dat doen door het katholiek geloof, dat wij, zonder eenige verdienste van onzen kant van God ontvangen hebben, meer en meer in ons leven en in onze daden te doen doordringen. Wij moeten beginnen met onszelf te hervormen, — met ons eigen godsdienstig en zedelijk leven op een hooger peil te brengen. Laten we het eerlijk erkennen: wij zijn geen van allen, wat wij kunnen en moeten zijn. Hoe beter Christen, des te beter mensch, en des te sterker zullen wij staan tegenover de gevaren van den modernen tijd.

Christus heeft ook tot ons gezegd: „Gij zijt het zout der aarde" (Mt. V. 13) Maar Hij heeft er ook bijgevoegd: „Als het zout zijn smaak verloren heeft... dient het nergens anders voor dan om te worden weggeworpen."

Ook tot ons heeft Christus gezegd: „Gij zijt het Licht der wereld" (Mt. V. 14), en dat, door het voorbeeld van een echt christelijk leven, in den vollen zin van het woord. Maar Hij heeft er ook bijgevoegd, „dat men het licht niet onder de korenmaat moet plaatsen", zoodat niemand het ziet, „maar op den kandelaar, opdat het allen verlicht, die in huis zijn."

Deze woorden bevatten een ernstige waarheid en waarschuwing voor allen. Reeds gedurende een paar jaar, hebben wij in enkele parochies Heilige Missies laten preeken. Wij mogen gerust zeggen, dat de dagen dezer H. Missies dagen van zegening, en van een heilige geestdrift voor de zaak van ons heilig geloof en voor het heil onzer zielen geweest zijn. Zeer vele arme zondaars zijn tot den Goeden God teruggekeerd. In veler harten en huisgezinnen is de vrede, die men zoo lang had moeten missen, hersteld. En dankbaar erkennen wij, dat in de harten van zeer velen de vonk van geloof en liefde, die zoo lang onder de asch van overschilligheid had bedolven gelegen, opnieuw is opgelaaid. Wij hopen met deze Heilige Missies te kunnen doorgaan, en in den loop van dit jaar weer enkele parochies aan de genade van een H. Missie deelachtig te maken.

Doch beminde Geloovigen, sta ons toe de vraag te stellen. Hebben wij van de Missies, die reeds gepreekt zijn, de vruchten mogen zien, die wij ervan verwacht hadden, en met recht verwacht hadden, gezien de moeite, die er gedaan is om deze Missies voor te bereiden, en de vele gebeden, die gestort, en offers, die gebracht zijn, om ze te doen slagen?

En dan moeten wij eerlijk erkennen: Neen. Dat spijt ons zeer. Met droefheid erkennen wij het; maar al te veel, vooral onder onze jongelingen en mannen, zijn er, die de genade van de H. Missie versmaad hebben, en er niet van geprofiteerd hebben, zooals wij hadden mogen verwachten.

Toch zal dit ons niet ontmoedigen, en ervan afhouden om met deze HH. Missies door te gaan, omdat wij daarin zien een van de krachtigste middelen, om het godsdienstig leven wakker te houden en steeds vuriger en inniger te maken.

Maar dan rekenen wij ook op de hulp en medewerking van alle katholieken, die wel van de H. Missie geprofiteerd hebben, om hun godsdienstig en zedelijk leven hooger op te voeren. Tot die allen herhalen wij de woorden van onzen beminden H. Vader, den Paus. „Wij zijn de dragers van de schatten van den hemel, helpt ons om die te verspreiden."

M.a.w. weest propagandisten van uw heilig geloof. Als ieder overtuigd katholiek dat eens begreep, hoeveel beter zou 't er met de wereld en met de zaak van ons H. Geloof uitzien. Onze Goddelijke Zaligmaker heeft een woord gesproken, dat nog maar steeds al te waar blijft. „De kinderen dezer wereld zijn in de behartiging hunner belangen wijzer dan de kinderen des lichts." Luc. 16.8.)

Wat doen de eersten, de verklaarde vijanden van Christus en Zijn Kerk, niet hun best, om hun ideeën te propageeren en leden voor hun partij te werven. Daartoe worden alle moderne middelen in het werk gesteld. En ieder lid wordt weer op zijn beurt ijverig propagandist voor de zaak, die hij van nu af aan als de zijne beschouwt.

Moeten wij dan stil zitten met de handen in den schoot, en ze maar hun gang laten gaan, zonder ons in het minst erom te bekommeren, dat er zielen verloren gaan voor Christus, en dus voor den hemel en het hemelsch geluk.

Beminde Geloovigen. Denkt er wel om, dat ook wij verantwoordelijk zijn, tegenover God en ons geweten, voor iedere ziel die door onze onverschilligheid, nalatigheid of slecht voorbeeld verloren gaat.

Maar even waar als het is, dat er, helaas, velen door het slechte voorbeeld van anderen verloren gaan, even waar is het, dat de beste propaganda en verdediging van ons H. geloof is een echt christelijk leven, — een leven volkomen in overeenstemming met de leer en de geboden van ons H. geloof. Dat hebben de Apostelen, die door Christus waren uitgezonden om het Evangelie te prediken, ondervonden. Niet door hun prediking alleen is de heidenwereld tot Christus gebracht, maar door de krachtige medewerking van al degenen, die zij voor Christus gewonnen hadden. Ieder Christen werd op zijn beurt een Apostel, een propagandist voor zijn H. geloof. Zij hebben de hemelsche schatten, die Christus in de handen Zijner Apostelen had neergelegd, helpen verspreiden, gedachtig het woord van Christus: „Laat uw licht schijnen voor de menschen, opdat zij uwe goede werken zien, en eer geven aan Uwen Vader, die in den hemel is".

Op maatschappelijk en politiek terrein is eenheid en innige samenwerking van alle katholieken, en dat op den grondslag van onze katholieke beginselen, een eerste en voornaamste eisch, om te bereiken wat ons toekomt. Mochten alle katholieken dit begrijpen, en daarnaar handelen.

Zouden wij ons dan niet één gevoelen, en eendrachtig samenwerken, als het geldt een zoo heilige zaak als ons H. geloof, waarvan niet alleen ons tijdelijk, maar eeuwig geluk afhangt?

Wij weten, dat er ook onder ons volk rondgaan, die door Christus geteekend zijn met de woorden: „valsche profeten, die tot U komen in schapenvacht, maar van binnen verscheurende wolven zijn." (Mt. VII. 15.)

Christus heeft voorspeld, dat zij zullen komen „in schapenvacht", alsof het onze beste vrienden waren. Maar hun eenig streven is, om door hun gesprekken, door het verspreiden van boeken en pamfletten, onzen eerbied voor de Kerk en hare Priesters te ondermijnen, hun gezag af te breken, daardoor ons van Christus en Zijn Kerk af te trekken.

Christus heeft er ons uitdrukkelijk tegen gewaarschuwd, toen Hij zeide: „Wacht U voor de valsche profeten..."

Als katholieken, door de genade van den Goeden God, in het bezit van de waarheid, — de waarheid, die ons zal vrijmaken van het bederf dezer wereld, en den weg ter eeuwige zaligheid zal leeren, — zijn wij verplicht, om ook anderen aan den rijkdom en de schoonheid van ons H. Geloof deelachtig te maken. Zijn niet allen door Christus' Heilig Bloed vrijgekocht, en bestemd voor den hemel? En daarom bidden wij telkens op den eersten Vrijdag der maand tot Jezus' H. Hart: „Wees Gij Koning over hen, die door dwaling misleid, of door scheuring van ons gescheiden zijn." En op den Goeden Vrijdag, als wij allen in diepe vereering en aanbidding liggen neergeknield voor onzen gestorven Zaligmaker aan het Kruis, dan stijgt er uit het hart van onze Moeder de H. Kerk en ook uit ons aller harten een vurig gebed op tot den Zaligmaker der wereld, voor al onze dwalende broeders en zusters, opdat zij door de verdiensten van Jezus' Kruisdood mogen komen tot de erkenning der waarheid, en zoo tot hun eeuwig geluk geraken.

Naast dezen plicht van christelijke liefde, staat de andere, ons door Christus zoo uitdrukkelijk opgelegd: „Wacht U voor de valsche profeten."

„Wacht U". Geen marchandeeren met de vijanden van ons geloof. Iedere tegemoetkoming op het punt van geloof is reeds een verraad aan de zaak van Christus en ons heilig geloof.

En daarom zijn wij als katholiek verplicht, niet alleen om de boeken en pamfletten en bijbels, die door andersdenkenden te koop worden aangeboden of gratis verspreid, ook in de huizen van onze katholieken, uit onze huizen te weren, en onmiddellijk te verscheuren of te verbranden; maar ook is het ons verboden, om de godsdienstigplechtigheden en oefeningen van een of andere sekte, zij het slechs uit nieuwsgierigheid, bij te wonen.

Christus kende de gevaren. Hij heeft ons ertegen gewaarschuwd, zoo uitdrukkelijk mogelijk. Laten wij niet wijzer willen zijn dan Christus en Zijn Kerk. En daarom kunnen wij onze katholieke ouders niet sterk genoeg vermanen, niet alleen om zelf niet zulke oefeningen bij te wonen, en daardoor een slecht voorbeeld te geven aan de kinderen, maar vooral ook, om hun kinderen daartegen te waarschuwen, hun gangen na te gaan, en ervoor te waken, dat de reinheid van het geloof onbesmet in de harten hunner kinderen bewaard blijft.

Ik weet wel, dat er zijn, die in hun onverschilligheid zeggen: wat komt het erop aan, tot welk geloof wij behooren, als wij God maar dienen. Al die sekten vereeren denzelfden God. Waarom biechten en communiceeren? Waarom de H. Mis bijwonen? Als ik verkeerd gedaan heb, verneder ik mij voor God en spreek met God, in het binnenste van mijn hart. Dat is mij genoeg. Meer verlangt Onze Lieve Heer niet.

Beminde Geloovigen. Ik zou hem, die zoo spreekt willen vragen: Moeten wij God dienen, zooals wij het goedvinden, of zooals God dat van ons verlangt?

Het antwoord op deze vraag is vanzelf sprekend. Als de mensch reeds recht heeft om door zijn ondergeschikte gediend te worden, zooals hij dat verlangt, hoeveel te meer God, aan wien wij te danken hebben alles wat wij zijn en bezitten, en van Wien wij geheel afhankelijk zijn?

Wij moeten God dienen zooals God dat verlangt, en zooals Hij ons geleerd en bevolen heeft. Het is daarom wel degelijk van belang, tot welk geloof wij behooren. Alleen het geloof, waarin de geboden van God en van Christus tot hun volle recht komen, en de leer van Christus rein en onbesmet bewaard wordt, kan aanspraak maken op den naam van het ware geloof.

Beminde Geloovigen. Laten wij deze waarheden eens ernstig overdenken, en dan God bedanken, dat Hij ons tot het ware geloof geroepen heeft.

Waar komen de woorden van Christus: „Indien gij het Vleesch van den Zoon des Menschen niet eet, en Zijn bloed niet drinkt, zult gij het leven in u niet hebben", (Joh. VI 54) zoo tot haar recht als in de Katholieke Kerk, die haar kinderen voortdurend aanspoort, om dikwijls te naderen tot de H. Tafel en Jezus' Lichaam te nuttigen, als een spijs voor hun zielen?

Tot wie anders, tenzij tot Zijn Apostelen en hunne opvolgers, heeft Christus de woorden gesproken: „Gaat en onderwijst alle volkeren"? (Mt. 28. 19)

Wie, zoo niet Zijn Apostelen en de Priesters, heeft Christus met de macht bekleed om zonden te vergeven, toen Hij zeide: „Wier zonden gij vergeven zult, dien worden zij vergeven ,doch wier zonden gij zult houden, dien zijn zij gehouden"? (Joh. 20. 23)

Het woord van Christus: „Wat God heeft samengevoegd, dat scheide de mensch niet" (Mt. 19. 6.) is onfeilbaar, en met dit woord heeft Christus den huwelijksband onverbreekbaar verklaard. Door alle eeuwen heeft de Katholieke Kerk de huwelijkstrouw en den huwelijksband, ten koste van alle offers, verdedigd en gehandhaafd.

Beminde Geloovigen. Willen wij voor God en ons geweten verantwoord zijn, dan moeten wij God dienen, niet zooals het ons goeddunkt, maar zooals God zelf het bevolen heeft. Nu wij in den Heiligen Vastentijd gaan overwegen, wat Christus voor ons gedaan en geleden heeft, en wat het Hem gekost heeft, om onze zielen vrij te koopen, en de poorten van het eeuwig hemelsch geluk voor ze te ontsluiten, nu vragen wij U dringend, ter liefde van Christus en ter liefde uwer eigen zielen, om U steeds met een nederig hart te onderwerpen aan alles wat Christus en Zijne Heilige Kerk U leeren en bevelen. Zoo alleen zult gij deelachtig worden aan de oneindige verdiensten van Jezus' Kruisdood.

Beminde Geloovigen. Wij hebben U reeds verzocht, om hartelijk te bidden voor Onzen Heiligen Vader, den Paus, die zooveel lijdt, en met liefde dat lijden verduurt ter liefde van zijn kinderen. Volhardt in dit gebed.

Ten slotte verzoeken wij U, bidt gedurende deze Vastentijd vooral, voor Uwe Geestelijke en Wereldlijke Overheden.

Bidt voor onze geëerbiedigde Koningin en het Koninklijk Echtpaar, opdat de zegen des Hemels overvloedig over Hen moge neerdalen, en Gods Wijsheid en Kracht Hen bij al hun daden moge vergezellen.

En zal dit ons Herderlijk Schrijven in alle kerken en openbare kapellen van ons Vicariaat worden voorgelezen, op den Zondag van Quinquagesima.

Gegeven te Curaçao, 28 Januari 1937.

† Fr. Petrus Innocentius Verriet,
Titulair Bisschop van Eleutherna
Apostolisch Vicaris van Curaçao.

VASTEN- en ONTHOUDINGSWET voor HET APOSTOLISCH VICARIAAT van CURAÇAO.

Volgens de verschillende bepalingen van den H. Stoel, het Wetboek voor Kerkelijk Recht, en de Bijzondere Volmachten ons verleend bij audiëntie van den 11den Juni 1935, is voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao, de Vasten- en Onthoudingswet als volgt:

1. Zij, die krachtens hun leeftijd tot **Vasten** gehouden zijn, namelijk al degenen, die hun 21ste jaar voleind hebben, en hun 60ste jaar nog niet zijn ingetreden, en zij, die tot **Onthouding** verplicht zijn, namelijk allen, die hun 7de jaar voleind hebben, worden daartoe slechts verplicht op **alle Vrijdagen van de Vasten,** op **Paasch-zaterdag tot 's middags 12 uur en op de Vigilie van Kerstmis.**

2. Het is verboden vleesch te eten op de **Vrijdagen** in de **Vasten**, op **Paasch-zaterdag tot 12 uur** 's middags en op **de Vigilie van Kerstmis.**

3. **Op elken dag, dat men vleesch mag eten, mag men dit ook meermalen daags doen.**

4. **De Onthoudingswet** verbiedt alleen het gebruik van vleesch en vleeschsaus.

5. **Het gebruik van melk, boter, kaas, eieren en reuzel is toegestaan, ook op den Goeden Vrijdag.**

6. Vleesch en visch te gebruiken bij denzelfden maaltijd is niet langer verboden.

7. De Vasten en Onthouding verplichten slechts tot 12 uur 's middags van **Paasch-zaterdag.**

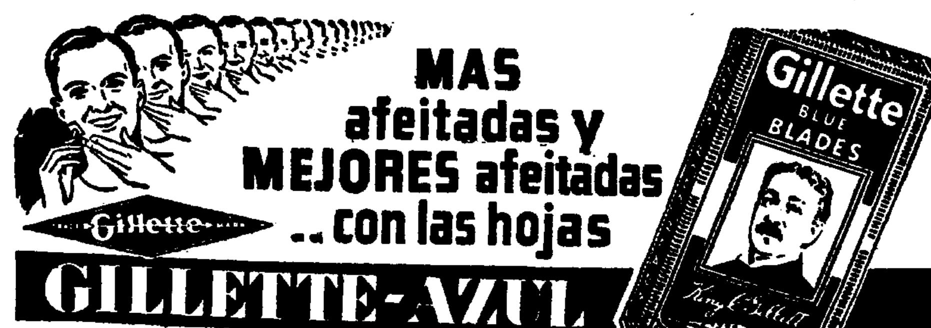
8. Krachtens bijzondere volmacht zijn in de **Vasten-** en **Onthoudingswet** gedispenseerd, behalve op den **Goeden Vrijdag:**

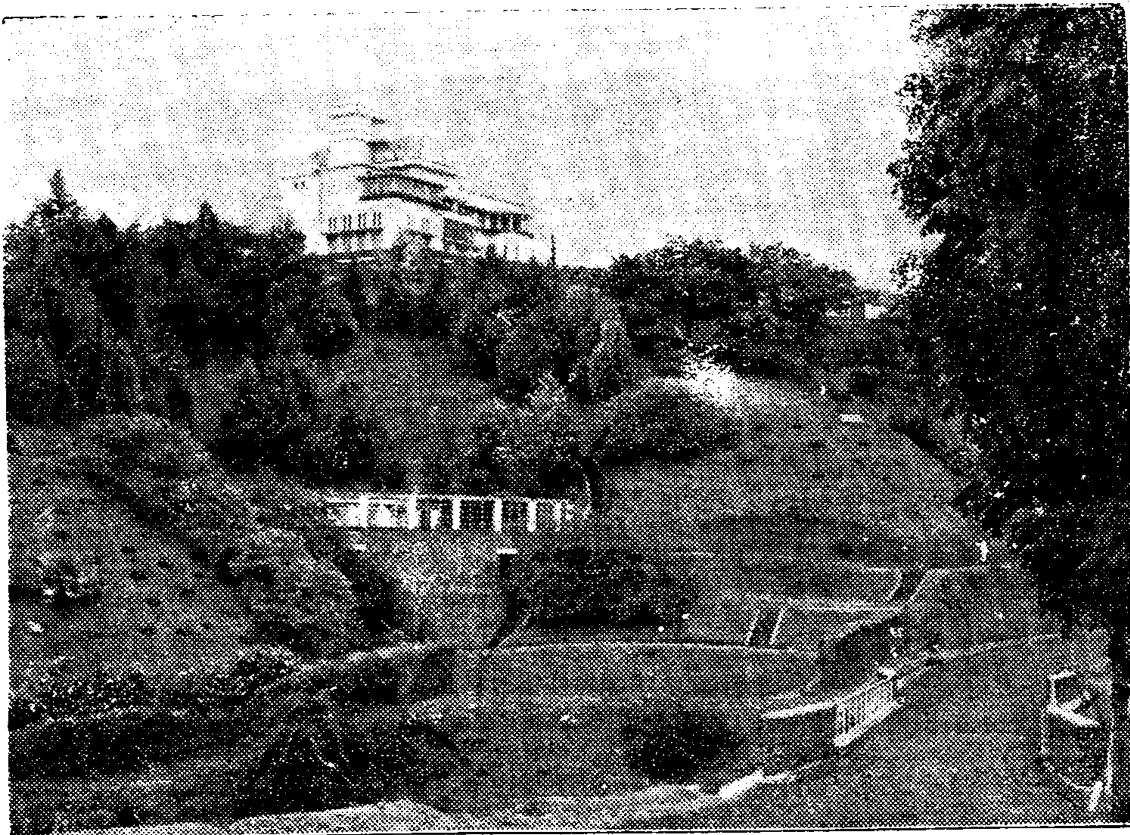
a) Militairen, die gebruik maken van de militaire keuken, en het politiepersoneel in actieven dienst, alsmede hunne inwonende familie-leden.
b) Zeevarenden en allen, die op reis zijn, voor zoover zij beschouwd kunnen worden tot ons geestelijk rechtsgebied te behooren.
c) Arbeiders, die gewoonlijk zwaren of gevaarlijken arbeid te verrichten hebben, alsmede hunne inwonende familieleden en dienstboden.
d) Inwonende familieleden en dienstboden van de huisgezinnen, waarvan de vader of moeder niet-katholiek is.

9. **Allen, die van deze dispensatie gebruik maken, zijn niet verplicht, in plaats van het vasten en onthouden andere goede werken te verrichten. Echter sporen wij allen aan, door gebed en werken van liefdadigheid aan te vullen, wat aan hun boetvaardigheid mocht ontbreken.**

Gegeven te Curaçao, 28 Januari 1937.

† fr. Petrus Innocentius Verriet,
Tit. Bisschop van Eleutherna,
Apost. Vicaris van Curaçao.

HET VORSTELIJKE PAAR NAAR INDIE? — Voor het geval, dat H. K. H. Prinses Juliana en Z. D. H. Prins Bernhard de vurige wens van geheel Ned. Oost-Indië zouden vervullen en daar een bezoek zouden brengen, is voor hun eventueel verblijf, nabij Bandoeng, bovenstaand schitterend gelegen landhuis ter beschikking gesteld.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

We schreven in ons laatste overzicht van de revolutie, die haar eigen kinderen doodt, dit naar aanleiding van de Trotsky processen in Rusland.

De bloedige executie, die in de laatste maanden is voltrokken aan een serie machthebbers van het nieuwe Rusland, onder wie de vaders der revolutie zelve als Zinofjef, Kamenef en Sornof, wekt wel bijzonder de gedachte aan een wrekende gerechtigheid, die zich vroeg of laat aan de schuldige voltrekt.

't Was een nacht, nu achttien jaar geleden, in de nacht van 15 op 16 Juni 1918, dat in 'n kelderverdieping te Jekaterinenburg in Siberië een moord voltrokken werd op weerloze mensen, onder wie vijf vrouwen, een moord, die gelijk was aan een afslachting van wilde beesten.

In die gruwelijke nacht werden op bevel van 't Centraal Uitvoerend Comité van Moskou heel de Russische czarenfamilie en haar laatste getrouwen, czaar Nicolaas, zijn gemalin czarina Alexandra, hun zoon, de zieke czarewitch, hun vier dochters, dr. Botkine en drie bedienden, lafhartig door beulshanden zonder enige waarschuwing afgemaakt. De lijken werden op een vrachtwagen geladen naar het bos van Koptiaki vervoerd, daar in stukken gehakt, om, na met twee honderd liter petroleum te zijn begoten, te worden verbrand.

Tot degenen, die toen deel uitmaakten van het Centraal Uitvoerend Comité, dat dit wraakroepend vonnis had uitgesproken, behoorden naast Lenin en Trotski ook Zinofjef, Kamenef en Smirnof.

Nu zijn wij achttien jaar later; Lenin is dood, Trotski in ballingschap; terwijl in de laatste maanden machthebbers als Zinofjef, Kamenef en Smirnof thans op gelijke gruwelijke wijze de dood hebben gevonden als zij zelve eens de keizerlijke familie hebben toegedacht.

Ook zij werden in een donkere kelderverdieping neergeschoten en toen buiten Moskou gevoerd, waar men hun lijken op een onbekend gebleven plaats deed verdwijnen.

Zij, die zich eens als wilde beesten gedroegen, hebben eveneens als wilde beesten de dood gevonden.

Maar hiermede hebben we het einde nog niet van droevige Russische moordpartijen.

Volgens een Engels bericht van deze week, wordt er binnenkort een algehele revolutie verwacht van het Russische Rode leger. Het broeit in Rusland. De Minister van oorlog Voroshiloff schijnt zijn ontslag te willen nemen als gevolg van de arrestaties van een groot aantal officieren, waaronder de opperbevelhebber Generaal Toechatsjefski.

Wanneer men onder dergelijke hogere personen al revolutionnaire tendenzen vindt, dan geloven we niet dat de fundamenten van de Sovjets nog stevig zijn.

Intussen blijft Stalin zijn zuiveringsactie voortzetten, vooral in de Ukraine, maar voelt zich zelf zo onveilig dat dezer dagen het grote alarmsysteem in het Kremlin voor het eerst in werking is gesteld.

De komende gebeurtenissen in Rusland kunnen in Europa van geweldige invloed zijn.

Maar omgekeerd kunnen ook in Europa de gebeurtenissen van grote betekenis zijn voor de ontwikkeling in Rusland. En hiermede bedoelen we de grote nederlagen welke de communisten in Spanje lijden.

Uit de historie van Rusland weten we, dat men daar nooit tegen nederlagen heeft gekund en deze immer geweldige binnenlandse omwentelingen tot gevolg hadden.

Betrekkelijk onverwacht werden we verrast met de mededeling dat Malaga in de handen der Spaanse nationalisten is gevallen. Er werd voor Malaga gestreden; maar nu men na zoveel maanden nog om Madrid strijdt, was de val van Malaga wel een verrassing.

Ongetwijfeld is hiermee voor de nationalisten een groot en strategisch voordeel behaald; niet echter zonder grote offers. De laatste dagen hebben de communisten er nog geweldig huis gehouden er geplunderd en gebrand.

Of deze overwinning te danken is aan de 6000 en later 10.000 Italianen die de vorige week volgens een Engels bericht te Cadiz zijn aangekomen? Een ander bericht meldt, dat de Duitse Kruiser Graf von Spee van verre de krijgsverrichtingen om Malaga gade sloeg.

Uit deze berichten blijkt wel dat de non-interventiecommissie nog niet veel verder is gekomen. Men verwacht echter tegen 22 Februari een beslissende vergadering over deze non-interventie. De moeilijkheid is hier nog weer Rusland. Engeland wil niet aan Frankrijk toegeven, een nauwere samenwerking met de Russische vloot, daar er door Rusland veel communistische propaganda op de Engelse vloot verbreid wordt.

Duitsland schijnt dezer dagen de eerste stappen te gaan ondernemen tot herzienin van het Koloniaal verdrag van Versailles. Von Ribbentrop de gezant in Londen heeft opdrachten om besprekingen te voeren en het althans zover te brengen dat Engeland de rechtmatigheid van Duitslands eis om koloniën erkent.

BUITENLAND.

DE PERS EN DE KATHOLIEKE ACTIE.

De H. Vader geeft richtlijnen.

Kardinaal Pacelli heeft in naam van de Paus een schrijven gericht aan de president der Italiaanse katholieke actie betreffende het blad „Avenire d'Italia", dat het orgaan der Italiaanse Katholieke Actie is.

Ofschoon dit schrijven op de eerste plaats op Italië betrekking heeft, worden er belangrijke richtlijnen in aangegeven voor de verhouding van de Katholieke Actie tot de pers en voor de taak van de katholieke pers in het kader der K.A., die ook voor andere landen van belang zijn.

„De H. Vader", zo schrijft de kardinaal-staatssecretaris, „wenst dat de verenigingen van de K. A. met steeds meer kracht hun zorgen wijden aan het hoge en vruchtbare doel van de versterking der pers, die werkt voor de christelijke vorming der gewetens.

„Deze taak behoort tot de onmiskenbare plichten der K. A., omdat het godsdienstig gerichte blad voortdurend de gedachten en het leven der Kerk in het licht stelt, de leiding van de H. Stoel en het Episcopaat als hoogste norm volgt, de opbouwende aspecten van het individuële en maatschappelijke leven met vrucht op de voorgrond stelt en in ernstige tucht een berichtgeving vermijdt, die de zedelijkheid kwetst, het gezin aantast en de jeugd in verleiding brengt. In de theater- en bioscoopkroniek, in de aankondiging van boeken en openbare gelegenheden is het een trouwe gids, die aan de gezinnen niet-verontreinigende bronnen van ontwikkeling en ontspanning wijst. Het katholieke blad blijft vooral verre van die wereldse geest, die tot onverschilligheid leidt door het gewijde en het profane in even onmogelijke als ondenkbare compromissen te vermengen.

„De K. A. moet zich met steeds meer ijver aan deze voor het apostolaat zo gewichtige zaak wijden. Het is ondenkbaar, dat zij, die zo lofwaardig hun werkkracht, tijd en geldelijke offers aan de werken van het apostolaat wijden, niet de plicht zouden gevoelen om het katholieke dagbladwezen op te nemen in de eerste rij van de meest noodzakelijke en vruchtbare werktuigen van dit apostolaat. In tijden van diepgaande strijd en verontrustende maatschappelijke crisis mogen de gelovigen, die zo ijverig zijn in de leniging van stoffelijke noden, niet vergeten, dat er ook een geestelijke liefdadigheid bestaat, die niet minder verheven en onmisbaar is en die zich richt tot het verstand en het hart.

Helpen om het katholieke dagblad te sterken en te verbreiden, betekent het licht van het geloof brengen aan de twijfelenden, aan verwarde gewetens richting geven, door valse leerstellingen meegesleepte geesten recht zetten, de zeden van individu en gezin verdedigen en door een sterk front van verlichte en wèlbewuste mensen de maatschappij bewaren voor die rampen, waarvan wij zulke verscheurende en verschrikkelijke episoden voor ogen hebben".

Het pauselijk schrijven wekt dan de katholieken op om het katholieke dagblad te steunen, dat economisch op hen is aangewezen voor de grote eisen, die heden aan een krant worden gesteld, maar ook om het te gedenken in hun gebed, „opdat uit de bladzijden van de courant over de huidige onrustige en problematische wereld hoog en vèr de stem van de katholieke waarheid klinke, die het individu beschermt, het gezin bevestigt en alle waarden verheft, welke de maatschappij groot, voorspoedig en gelukkig maken".

NEDERLAND.

WAT ZE NIET MOCHTEN LEZEN.

Woorden van prins Hendrik.

De schrijver der „Hors d'oeuvre" in de Maasb. verhaalt van een werkje van de heer A. Wildman, speciaal voor de jeugd. Het heet „Oranje door alle tijden" en geeft onder het portret van elk der Oranje's een karakteristiek door hun gesproken of geschreven woord.

Op de nationaal-christelijke school te Moerkapelle is dit boekje in 165 exemplaren aan de schooljeugd uitgereikt, maar het woord van wijlen prins Hendrik onder zijn portret was geheel met Oost-Indische inkt zwart en onleesbaar gemaakt.

De leerlingen van de nationaal-christelijke school te Moerkapelle mochten dit niet lezen.

Met behulp van vijf leerlingen van de school heeft het hoofd dezer school in alle 165 exemplaren de passage onder het portret van prins Hendrik doen zwart maken.

Wat er wel voor verschrikkelijks moet gestaan hebben?

Dit:

Prins Hendrik.

„Bezoek van de prins 26 Juni 1934 aan het klooster te Woerden. Hij sprak o.a.:

„Uw werken is ook een bevorderen van de waarheid. Ik hoop nu, dat u allen, die hier op aarde zo de waarheid hebt gediend, eenmaal de waarheid moogt zien in het eeuwige licht".

Dit mochten de leerlingen van het hoofd der nationaal-christelijke school te Moerkapelle toch vooral niet lezen.

Van de prins, die te Woerden een bezoek bracht aan het klooster der Franciscanen waar de bekende pater Borromaeus woonde, die in 1918 zoveel met zijn welsprekend woord voor het Oranjehuis heeft gedaan.

En het merkwaardige is nog, dat deze historische woorden van prins Hendrik de laatste zijn geweest, die hij in 't openbaar heeft uitgesproken. 26 Juni 1934 was prins Hendrik op bezoek bij pater Borromaeus. Zeven dagen later op 3 Juli, is prins Hendrik overleden.

Nederland na de devaluatie.

Het wordt met de dag klaarder en duidelijker **welk een ongelukkige politiek er gedreven is door het kabinet Colijn,** door het tegenhouden der devaluatie en het laten gaan van Mr. Steenberghe, toen deze devaluatie wilde.

In zijn Nieuwjaarsrede in de K.v.K. te Tilburg heeft deze oud-minister eens een balans gegeven over de eerste 3 maanden der devaluatie.

We ontlenen aan deze rede het volgende:

Alle officiële en officieuze redeneringen ten spijt, aldus spr. staat het vast, dat de devaluatie het jaar 1936 heeft beheerst. Alle verwijzingen naar de verbetering in de wereldconjunctuus kunnen 't feit niet wegredeneren, dat ons land vóór September niet, en ná September wèl aan de algemene opleving deelneemt.

Een niet te onkennen feit is, dat tot October 1936 het aantal officieel ingeschreven werklozen maandelijks met 25 tot 40.000 personen toenam; in October 13.000, in November met 6000, terwijl de allerlaatste cijfers voor het eerst een vermindering van het aantal werklozen aangeven.

In werkelijkheid echter zijn deze cijfers nog veel beter. Deze cijfers toch geven geen arbeidsduur weer en de Oud Minister toonde aan dat voor Tilburg het aantal werkuren steeg van 200.000 op 300.000 werkuren per week; een stijging dus van 50 pCt.

Het lijkt aannemelijk, dat dit verschijnsel zich over het gehele land voordoet, waardoor dus tienduizenden meer aan het werk zijn gekomen, dan de officiële statistieken aangeven.

Niet te ontkennen valt, dat een groot gedeelte van de industrie, in het bijzonder de metaal- en katoenindustrie, voor hoor dreana,pndoen't
het eerst sinds vele jaren voor maanden bezetting van haar bedrijven heeft gekregen.

Eveneens heeft de kapitaal- en crediet-markt door kapitaalrepatriëring na de devaluatie de voor het bedrijfsleven zo noodzakelijke goedkope credietgelegenheid verschaft. Ook de Overheid kan niet ontkennen dat goedkope en vlotte leningsmogelijkheid eerst na 26 September 1936 is ontstaan. Van de uit den treure herhaalde officiële voorspellingen omtrent de vernietiging van het staatscrediet door de devaluatie is niets uitgekomen. Het tegendeel is gebleken; het crediet is na en door de devaluatie hersteld.

Niettegenstaande de officiële opmerking, dat „er uit de devaluatie nadelen **zullen** voortvloeien en voordelen **kunnen** voortvloeien" geven de rijksmiddelen, die onmiddellijk met de bedrijvigheid in het economisch leven samenhangen, een verblijdende verbetering aan.

Zelfs de uitvoermogelijkheden zijn nu reeds groter geworden; wij zien in Augustus en November 1935 een vrijwel gelijke uitvoer n.l. *f* 61 en *f* 60 millioen gulden.

Geheel volgens de voorspellingen heeft de devaluatie ons zwaar getroffen Nederlands-Indië de noodzakelijke verbetering gebracht; **de prijzen hebben met één** sprong de meeste bedrijven rendabel gemaakt.

De verbeterde positie van ons zo belangrijke mijn-industrie is voldoende bekend, evenals die van onze gloeilampen en radio-industrie.

Toch zeide de oud-Minister, mocht men geenszins tevreden zijn. Goede economische politiek was nog een grote eis, alsmede economische bewapening, samenwerking in het bedrijfsleven enz.

De tribunes bij de Huwelijksfeesten.

We hebben voor het huwelijk verschillende malen melding gemaakt van exorbitante prijzen, welke in den Haag voor een kijkplaats bij de huwelijksfeesten zouden worden betaald.

De Tribunes zijn echter een grote tegenvaller geworden, zo lezen we in de Nederl. bladen en hebben zelfs geleid tot een ernstige financiële débâcle van een der grootste tribune-exploitanten, de Handel-Mij. C. de Ruiter te Amsterdam, die daardoor genoodzaakt is surséance van betaling aan te vragen.

Zoals bekend heeft deze firma bij openbare inschrijving alle terreinen, welke de gemeente den Haag voor de bouw van tribunes beschikbaar had gesteld, gepacht voor de som van *f* 82.000. Indien men nu weet, dat van de beschikbare 30.000 plaatsen slechts naar schatting 2 a 3.000 verhuurd werden, zodat de recette slechts ongeveer *f* 10.000 bedraagt, begrijpt men, dat de schade zeer aanzienlijk is.

Buiten de pacht ad *f* 82.800 moesten nog belangrijke bedragen worden uitgegeven voor de bouw der tribunes, voor het controlepersoneel en verschillende bijkomstigheden, zodat de handel mij. C. de Ruiter ruim *f* 200.000 heeft moeten uitgeven, terwijl van dit enorme bedrag slechts een kleine 5% werd terugontvangen.

De heer A. van Gelder, directeur der Handel Mij. C. de Ruiter, gevraagd wat naar zijn mening als oorzaak der slechte financiële resultaten moet worden aangemerkt, meende eerder aan een complex van allerlei oorzaken te moeten denken, die ervan heeft weerhouden om naar den Haag te komen, daar men er toch van overtuigd was toch geen plaats te kunnen krijgen, tenzij men reeds voor dag en dauw op stap ging. Daar heeft men tegen opgezien, vooral ook omdat de vermoeienissen van het lange wachten in de winter bijzonder zwaar wegen.

Een bevestiging hiervan kunnen we zien in het feit, dat 's middags na de huwelijksvoltrekking nog velen te Den Haag arriveerden, die thuis eerst aan de radio het verslag der gebeurtenissen hadden gevolgd, en daarna in de hofstad de feestviering en -verlichting in ogenschouw gingen nemen.

Het merkwaardige feit doet zich derhalve voor, dat de te verwachten overstelpende drukte oorzaak is geworden, **dat de drukte veel minder groot werd, dan algemeen verwacht was.** Een der eerste oorzaken zal wel te zoeken zijn in de hoge prijzen, die geboden werden voor de z.g. raamplaatsen langs de route, lang voordat van tribunebouw sprake was. Het publiek raakte ervan overtuigd, dat het in den Haag overweldigend druk zou worden, zo druk, dat het slechts aan betrekkelijk weinigen gegeven zou zijn, de stoet goed te zien. Degenen, die de tribunes exploiteerden, meenden de hoge prijzen, welke voor de raamplaatsen werden geboden, te kunnen overnemen, doch hielden er blijkbaar geen rekening mede, dat het zeer veel comfortabeler is in een goed verwarmd vertrek te wachten, dan op een open tribune.

Had men nog een flinke verkoop op de voorlaatste dag gerekend, het barslechte weer, dat die dag heerste, werd oorzaak, dat ook aan deze verwachting de bodem werd ingeslagen.

Inmiddels is het opgevallen — ook al bij het vertonen der verschillende journaalifims — dat langs de weg, die de bruidsstoet door den Haag heeft genomen, op meerdere plaatsen betrekkelijk weinig publiek aanwezig was, terwijl elders het publiek dicht stond opgedrongen. Gebleken is wel, dat veel meer mensen in den Haag een goed plaatsje hadden kunnen vinden, velen, die door de te verwachten drukte werden afgeschrikt.

CURACAO.

MIJNHEER „DE GROTE VASTEN".

„Daat staat iemand voor de deur en belt aan. We doen maar niet zo aanstonds open, er komt tegenwoordig zó veel raar volk aan de deur, dat men van zelf voorzichtig wordt. We gluren om de hoek en we bemerken een mijnheer, die ons lichtelijk bekend voorkomt: hij ziet er fatsoenlijk uit, al zit hij wat sjofel in de kleren: neen, hij heeft geen stofzuiger bij zich; misschien iemand voor een levensverzekering: lieve Hemel, het zal toch niet iemand van de belasting zijn? Onder de hand heeft hij voor de tweede maal gebeld! Aarzelend en voorzichtig doen we de deur op een kier open: Wat blieft U mijnheer? Och, juffrouw, kan ik niet even binnenkomen: ik heb een zaak van belang met U te bespreken. Wie is U, mijnheer, hoe is uw naam? Ik ben **„de grote Vasten".** Wel, nu weet ik, dat ik U meer gezien heb: kom binnen, kom binnen, gaat U zitten. Graag, juffrouw, het doet me goed vriendelijk ontvangen te worden. Hiernaast werd de deur voor mijn neus toegegooid. Hierboven werd ineens het hele huisgezin ziek en belde men de dokter op. Elders tracht men mij met een zoet lijntje de deur uit te krijgen of men probeert het met mij op een accoordje te gooien of men scheldt mij de huid vol. Als ze toch maar begrepen, dat ik ze alleen maar goed wil doen, als ze alleen mijn attesten maar wilden inzien met dankbetuigingen en aanbevelingen van zovelen, die aan mij hun behoud te danken hebben! En mijn behandeling kost niets, integendeel, het spaart geld!

Ja, maar Mijnheer de grote Vasten, dat mag nu allemaal waar zijn voor zieken, maar ik ben zo gezond als een vis!

Och, beste juffrouw, de ergste zieken zijn zij, die menen gezond te zijn. Geloof me, we hebben allen op z'n tijd 'n kleine behandeling broodnodig.

Zeg me eens eerlijk, gevoelt U zich af en toe niet gedrukt en nerveus, neerslachtig en onvoldaan: zijn er geen dagen, dat het verrichten van uw dagelijkse bezigheden U zwaar valt, dat de wereld U zo grauw voorkomt, dat U het land hebt aan alles en allen, ook aan U zelf? U knikt van ja; welnu, wilt U weer helemaal „fit" worden, volg dan gedurende veertig dagen mijn voorschriften: ze komen hier op neer:

U voelt zich volkomen gezond, zoals U al zeide, welnu, begin dan met wat minder te eten in die tijd. Ga niet zoveel uit, als U gewoon bent. Ge zult dan tevens meer tijd hebben, om eens wat stichtende lectuur te verorberen. Ga een keer meer te biechten en te Communie: ga geregeld naar de meditatie, bereid U voor tot een waardige en vruchtbare Paas-Communie. Ik garandeer U, dat U zich met Pasen een ander en beter mens zult voelen.

Mijnheer de grote Vasten, ik dank U voor uw advies. Ik zal er beslist met mijn man over spreken, want die heeft het nog meer nodig dan ik. We zullen samen uw voorschriften opvolgen, dat beloof ik U. Vergeef me nog één vraag, U weet wij vrouwen zijn nieuwsgierig; van wie komt U eigenlijk, wie stuurt U?

Wel, juffrouw, nu U het vraagt (ik weet, dat U kunt zwijgen) wil ik U wel strikt vertrouwelijk zeggen: ik kom van O.L. Heer, van onze Moeder de H. Kerk.

De Grote Vasten staat voor de deur en belt.

Maak gauw de deur open, ontvang hem vriendelijk, luister naar hem met aandacht en doe, wat hij zegt.

DE KATHOLIEKE DOCUMENTATIE.

Wijziging en uitbreiding.

De Katholieke Documentatie, welke nu een jaar bestaat en door haar wekelijkse goed verzorgde uitgave van alle belangrijk katholiek wereldnieuws, dat een blijvende betekenis heeft, inderdaad in een onmiskenbare behoefte voorzag en daardoor onmisbaar is gebleken voor allen, die een rol vervullen in het zo rijk geschakeerde katholieke openbare leven, heeft thans een nieuwe wijziging ondergaan.

Er is een nauwe samenwerking tot stand gebracht met de internationale katholieke wereldorganisatie, die de strijd aanbindt tegen het moderne heidendom en communisme en welke organisatie ook in Nederland in de „Voor God" actie reeds zulk een heerlijke ontplooiing vond.

De katholieke documentatie zal nu met deze nieuwe organisatie nauw samenwerken en alle belangrijk materiaal in de strijd tegen het communisme en modern heidendom verzamelen en wekelijks distribuëren en tegelijk catalogiseren. Daarnaast zal ook de verzorging van het katholieke apologetische, sociale economische en culturele nieuws en belangrijke andere gebeurtenissen van het wereldjournaal dezelfde wekelijkse nauwkeurige verzorging blijven dragen.

Het katholieke documentatiebureau, dat tot nu toe een uitgave was van Paul Brand, is thans een zelfstandige organisatie en uitgave geworden en gevestigd te Bussum, Nassaupark 9.

Men kan zich daar als abonnee opgeven en nadere inlichtingen verkrijgen, ook hier ter plaatse bij de boekhandel St. Augustinus.

We hopen, dat in belang van dit belangrijke kath. werk, alle katholieken, die daarvoor in aanmerking komen, een abonnement zullen nemen. Het is voor hen onmisbaar.

Nieuwe politiekeur voor Aruba.

Verschenen is de nieuwe politiekeur voor Aruba, waarvan de regels naar omstandigheden voor de Curaçaose politiekeur zijn overgenomen.

Kranten-verjaardagen.

Onze collega's De Curaçaose Volkskrant en de El Despertador van Aruba vierden dezer dagen hun derde verjaardag.

Onze beste wensen.

Otto Cras †

In het St. Elisabethshospitaal overleed de Heer Otto Cras, eigenaar en uitgever van de Cur. Volkskrant, na een lijden van enkele dagen aan een kwaal waartegen geen wetenschap baten mocht.

Otto Cras was een der eerste leerlingen van frater Radulphus, die in hem een katholieke grondslag heeft gelegd, welke door alle wisselvalligheden des levens, tenslotte een degelijke bleek. Daarbij was hij een hard werker, die zijn Typografia Mercantil van de grond af heeft opgebouwd en een zoon die altijd goed gezorgd heeft voor zijn moeder, wat hem tot zegen was.

Onze oprechte deelneming.

R. I. P.

Telegram van het Duitse Slagschip „Schlesien."

Door Zijne Excellentie de Gouverneur werd het volgende telegram ontvangen van de commandant van het Duitse Slagschip „Schlesien".

Seine Exzellenz Gouverneur von Curaçao.

Nach schwerem Abschied von den liebgewonnen Curaçao danken wir Euer Exzellenz, der Bevölkerung von Curaçao, insbesondere auch der dortigen Marine, und der C.P.I.M. für alle Herzlichkeit und Freundschaft die wir dort erleben durften.

Kommandant und Besatzung Linienschiffes Schlesien.

Het vrijwilligerskorps op de Isla.

We hoorden enkele weken geleden, dat van de Directie der C.P.I.M. een schrijven gekomen was aan het Bestuur van Curaçao, dat men aldaar geen prijs meer stelde op het Vrijwilligerskorps „Juliana".

De reden daarvan is ons onbekend.

Het gerucht blijkt waarheid nu we in de officiële Gouvernementsberichten het volgende lezen:

Met ingang van de 3de Februari 1937 is op hun verzoek eervol ontslag verleend aan:

den Heer A. J. Muskens, als eerste-luitenant-commandant bij het Vrijwilligerskorps „Juliana".

den Heer W. Inden als tweede luitenant kwartiermeester bij het Vrijwilligerscorps „Juliana".

de Heren E. van Est, B. v.d. Flier, J. Lotman en K. v.d. Steen als sergeanten bij het Vrijwilligerscorps „Juliana".

Binnenkamers is er indertijd nog al wat te doen geweest inzake dit vrijwilligers corps.

Toen n.l. enkele jaren geleden de beide hier genoemde luitenants door Gouv. van Slobbe zouden beëedigd worden, zijn er bij het Bestuur enkele protesten ingekomen omtrent deze beëediging, aangezien beide luitenants werden verdacht van N.S.B. lid te zijn: wat volgens bepalingen van Min. Colijn indertijd, niet kon samengaan.

Maar zo werd er van uit het fort Amsterdam gezegd, dat de Heren geen lid van de N.S.B. waren wel echter van het Nationaal Jongeren verbond.

Volgens de letter van de wet was die beëediging dus en règle.

Ons is door een militair nog geen zes maanden geleden medegedeeld, dat hij principeel N.S.B. er was, maar aangezien hij daarvan geen lid mocht zijn, was hij maar van het Nationaal Jongeren verbond en bij meerdere militairen was dit het geval.

Het is te begrijpen, dat men niet alleszins gerust was over deze aangelegenheid, vandaar dat, toen enkele maanden geleden bij de suppletoire begroting 1937 meer geld werd aangevraagd, voor de vrijwilligerscorpsen, er in de Raad gevraagd werd „of deze personen bedreven „in de wapenhandel, niet mogelijk gevaar „konden opleveren"?

Waarop het Bestuur antwoordde: „dat „het Bestuur slechts die personen tot „vrijwilligerscorpsen laat toetreden van „van wie het overtuigd is, dat zij in die „Korpsen ten volle op hun plaats zijn."

We geloven wel, dat het Bestuur voldoende zal begrepen hebben, waaromtrent de vraag ging.

En daarom is het zeer te verwonderen, dat we onder de eervol ontslagen sergeanten de naam aantreffen van een N.S.B. vertegenwoordiger, waarmede indertijd onze redactie al in pomeliek geweest is.

Dat het vrijwilligerscorps „Juliana" is opgeheven kan ons dan ook niet erg spijten.

Radionieuws.

Hedenavond 10 Februari zal de Curaçaosche Radio Omroep haar tweede proefuitzending geven voor het verzamelen van luisterrapporten.

Dit proef-programma wordt verzorgd door de Landsradiodienst.

Golflengte 50.6 meter of wel 5928 kilocycles.

Speciaal programma voor de Kinderen van 7 tot 8 uur.

Daarna wederom verrassend programma.

Toegang tot de studio verboden.

Diefstal.

Door een 16-jarige wasvrouw werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van enige kledingstukken, welke te drogen hingen aan een lijn achter haar woning.

Vernleling.

Door de 28-jarige chauffeur R. werd bij de Politie aangifte gedaan van vernieling van de reserve-band van zijn autobus.

Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Diefstal.

Door de 60-jarige auto-reparateur D. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een reserve-autowiel.

Een onderzoek naar de dader wordt ingesteld.

Op het landgoed „Sperwershof" van Jhr. W. F. Röell is de eerste herinneringsboom ter gelegenheid van het huwelijk van H. K. H. Prinses Juliana geplant.

Antipapisme.

Het heeft zijn nut aan de volgende uitspraak nadere bekendheid te geven:

Sommige predikanten hebben de gewoonte om op hun catechisaties of in hun particuliere gesprekken grapjes te maken over Rome. Roomse gebruiken „vervloekte afgoderij" van onze catechismus wordt meer dan nodig is op de voorgrond gehaald. Het valt mij op, hoeveel kwaad daardoor bij jonge mensen wordt gesticht. Jongens staan uitermate critisch tegenover alles wat met kerk en godsdienst samenhangt. Wanneer een dominé zijn eigen zienswijze verdedigt en zo persoonlijk als maar mogelijk is over de eeuwige dingen met hen bespreekt vindt hij, ondanks veel uiterlijke onverschilligheid, geopende oren. Zij hebben er zelfs een intense belangstelling voor. Maar hij bederft alles door een sneer of een hatelijkheid op Rome. Dat is mij in gesprekken met jongens niet één, maar tientallen keren gebleken. Jongens voelen dat als niet sportief, niet royaal, niet fair. De ecclesia una sancta fascineert oneindig veel meer dan het protestantisme alleen. Het wordt überhaupt tijd dat wij verzamelen blazen, ook met, zoals ik het eens iemand hoorde uitdrukken, „onze rooms-katholieke mede gelovigen."

Prof. ABBINK in het Alg. Weekblad voor Christendom en Cultuur.

De Kamer van Koophandel en Nijverheid.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend, met het verzoek hen in relatie te brengen met importeurs op Curaçao.

1. Oswego Gardens, Inc. Oswego, New-York, wenst in relatie te treden met exporteurs van zout.

2. N.V. Jos. Kurstjens' Industrie- en Handelsmaatschappij, Tegelen, Holland, wenst in relatie te treden met importeurs van houtskool.

3. N.V. Zeevischhandel Bückman & Pool, Postbus 84, IJmuiden, Holland, wenst in relatie te treden met importeurs van geconserveerde-, gerookte-, gestoomde-, en gedroogde vis.

4. West India Trading Company — Ciudad Trujillo — Apartado 928 — Republica Dominicana — wenst in relatie te treden met importeurs in edele houtsoorten, marmer, mozaïek, paarlmoer, huiden, tabak, rijst, suiker, koffie, cacao, mais, vruchten, bonen, kippen, vee, eieren, etc etc.

Ook wenst deze firma in relatie te treden met exporteurs van cement en prikkeldraad.

Belanghebbenden worden verzocht zich rechtstreeks met bovengenoemde firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door de Secretaris der Kamer worden verstrekt.

Maatregelen tegen prijsopdrijving.

We lezen in het Voorlopig Verslag van de Koloniale Raad:

Algemeen waren de Afdelingen overtuigd, dat vaststelling en publicatie van maximum prijzen ,als bedoeld in het ontwerp, gezien de althans op het ogenblik sterk wisselende inkoopsprijzen, onoverkomelijke bezwaren meebrengt, al was het alleen vanwege de daarvoor vereiste uitgebreide administratie.

De minderheid der leden achtte het nemen van enige maatregel tot het tegengaan van onredelijke prijsverhoging thans verder volstrekt onnodig, aangezien de vrije concurrentie automatisch prijsopdrijving zal voorkomen.

De meerderheid der leden echter was op dit punt niet zo zeker en achtte daarom het nemen van maatregelen, waarbij de handel niet belemmerd wordt, toch redelijk. De leden hier aan het woord zouden echter gaarne zien, dat het ontwerp slechts bepalingen inhield van de volgende strekking:

1. dat het verboden is goederen tot de eerste levensbehoeften behorende in de detailhandel te koop aan te bieden of te verkopen voor prijzen die hoger liggen dan de inkoopsprijs of de groothandelsprijs dier goederen, vermeerderd met een normaal en gebruikelijk bedrijfsonkosten- en winstpercentage, waarbij onder normaal en gebruikelijk percentage verstaan moet worden een percentage dat rekening houdt met dekking van het risico van aan bederf onderhevig goederen.

Men stelde zich voor, dat de Overheid de naleving dezer bepaling gemakkelijk kan controleren door het nemen van steekproeven en voor de bepaling van bedoeld percentage als grondslag kan nemen de bedrijfsonkosten- en winstmarge gebruikelijk in te goeder naam bekend staande handelszaken op Curaçao.

2. dat het geboden is aan alle detaillisten om in hun verkooplokalen voor bovenbedoelde goederen op voor het publiek duidelijk zichtbare wijze op een prijslijst, dan wel bij of aan die goederen, de telkenmale in dat verkooplokaal geldende prijzen dier goederen te vermelden.

Men bedoelde hiermede te bereiken dat voor de eerste levensbehoeften de consumenten zonder te vragen kennis kunnen nemen van de geldende prijzen.

Dezelfde leden achtten het gewenst, dat de goederen, ten aanzien waarvan bovengeschetste bepalingen zouden gelden, met name vermeld worden in de verordening.

Deze leden namen de vrijheid het bestuur te verzoeken de geschetste gedachtengang neer te leggen in een nieuw stel bepalingen, en voorstellen te doen van de artikelen, welke naar de mening van het Bestuur tot de eerste levensbehoeften behoren.

Zij zouden gaarne zien dat aan dit tweeslachtig verzoek gehoor werd gegeven door indiening van een Nota van Wijzigingen op dit onderhavig ontwerp.

De meeste leden zouden de betreffende bepalingen een tijdelijk karakter willen geven en doen gelden tot ultimo Mei 1937.

Andere leden achtten (afgezien van overwegingen ontstaan uit omstandigheden veroorzaakt door de devaluatie) de voorstellen van zodanig belang, dat de bepalingen een blijvend karakter dienen te dragen.

Pasar Malam voor Oost en West.

Tijdens de Residentie-Week 1936 werd op verzoek van het Comité daarvan, door de te 's Gravenhage gevestigde Indische Verenigingen onder de auspiciën van de Koninklijke Vereniging Oost en West een Pasar-Malam Comité georganiseerd, dat wilde trachten door het houden van een open luchtmarkt, zoals dat in Ned. Indië gebruikelijk is, zowel Oost- als West-Indië beter bij het Nederlandse Volk bekend te maken. Mocht deze jaarmarkt slagen, dan was het tevens de bedoeling, dit voortaan jaarlijks te doen en telkenjare in andere plaatsen van Nederland.

Door de zeer korte voorbereidingstijd was het niet meer doenlijk, te trachten inzendingen uit Curaçao en Suriname te krijgen, evenmin als dit nog kon geschieden uit Nederlandsch Indië.

Niettegenstaande de Pasar-Malam 1936 dan ook maar een zeer zwakke afspiegeling was van een werkelijke Indische avond-jaarmarkt, trok zij 30,000 betalende bezoekers.

Dit resultaat gaf het Comité hoop, dat het resultaat in 1937 minstens even-groot zou zijn. Nu was er voorbereidingstijd voldoende, om ook de Gebieden Overzee er in te betrekken.

Voor 1937 zal het Koloniaal Instituut wederom zijn belangeloze medewerking verlenen.

Maar ook heeft het Pasar-Malam comité zich gewend tot de Gouverneurs van Suriname en Curaçao en deden bij 't verzoek om moreele steun vooral uitkomen, dat het Comité een zuiver idieel doel nastreeft, geen andere winst beoogst dan nodig om een reserve-fonds te fokken voor kwade jaren. Gaarne, zo deelde het mede, wil het Comité aan personen en instellingen in Suriname, Curaçao en de Boven-Windse Eilanden, die niet over voldoende kapitaal beschikken, tegemoet komen, om zonodig de stands kosteloos te verstrekken en bemiddeling te verlenen om in Nederland personen uit die Koloniën te zoeken, welke de belangen van die standhouders willen behartigen.

In die geest wendde het comité zich ook tot de Curaçaose Hoedenvlechters, tot Pastoor de Groen voor het beroemde en nog veel te weinig bekende Saba kantwerk.

We geloven echter, dat er nog meerdere instellingen hier zijn, o.a. de Curaçaose vereniging voor huisvlijt, die hier een geschikt afzetgebied zou kunnen vinden.

De tentoonstelling zal te 's Gravenhage worden gehouden in de maand Juni.

Wij zijn er van overtuigd, dat voorwerpen van kunst en kunstnijverheid mits men geen te hoge prijzen vraagt, zeker aftrek zullen vinden.

Verdere gegevens zullen we gaarne verstrekken en kunnen ook verkregen worden bij het Secretariaat: Goudenregenstraat 266 's Gravenhage.

Hieronder volgt de samenstelling van het comité.

Voorzitter: E. Van Peski, Onder-Voorzitter van de Kon. Ver. Oost en West.

Secretaris/Penningmeester: J. G. A. Van der Upwich, Majoor K.N.I.L. b.d.

Leden:

Mevrouw L. Jars de Goubernatis.

W. H. Engelberts, Bestuurslid van de Ind. Ver. van Studenten.

C. J. Feith, oud-Resident.

C. Poortman, oud-Resident.

W. J. Saeijs, oud-Hoofd-ambtenaar v.d. Gemeente Batavia.

P. J. F. J. Schnebbelié, Directeur v.h. Katholiek Indisch Bureau.

A. Vrolijk, oud-Hoofd-ambtenaar v.h. P. T. T. bedrijf in Ned. Indië.

A. A. De Wolf, oud-Ambtenaar v.h. P. T. T. bedrijf in Ned. Indië.

Bovengenoemde Dame en Heren vertegenwoordigen de navolgende Verenigingen:

Kon. Ver. Oost en West,
Indo-Europeesch Verbond
Ver. van Indische Verlofgangers
Ver. van Ambtenaren bij het Binnenlands Bestuur in Ned. Indië.
Ver. Indische Club.

Fantasiën over Curaçao.

De vroegere Kapitein van het leger des Heils, de Hr. Gladpootjes, heeft in den Helder in woord en beeld gesproken over Curaçao.

Maar volgens het verslag van de Heldersche Courant van Donderdag 3 Dec. l.l. is daar nog al „Wahrheit und Dichtung" door mekaar gevlochten.

We geven aan onze lezers ter beoordeling een gedeelte van het verslag.

De film liet ons zien, hoe er, met van het Gouvernement geleende autobussen, op uit getrokken werd voor een tocht over 't eiland. Dank zij de vele en talrijke goede opnamen waren wij in staat een indruk te krijgen van ons West-Indisch koloniaal bezit. Curaçao is rotsachtig en droog. Het maakt in vergelijking met Oost-Indië een indruk veel minder ontwikkeld te zijn, de wegen zijn er grotendeels onbestraat, de huizen kunnen de vergelijking met die in Oost-Indië niet doorstaan, kortom het was ons duidelijk, dat in Oost-Indië de hand der beschaving veel krachtiger gewerkt heeft dan in de West.

Met het stichten van dat Zeemanshuis was het Leger natuurlijk niet gereed met zijn werk op Curaçao. Integendeel, er is nog zeer veel te doen. Zo is er de jeugd. Er bestaat, eigenaardig genoeg, nog geen leerplichtwet op dit eiland, zodat de kinderen veelal op straat hun heil zoeken. Dat dit niet bevorderlijk is voor hun mentaliteit, karaktervorming enz., laat zich begrijpen en de criminaliteit onder hen heeft dan ook een ergelijk peil bereikt. Het kon niet anders of het Leger moest zich het lot van de kinderen aantrekken en dat is dan ook geschied. Na noeste arbeid en met financiële medewerking mochten de kapiteins Gladpootjes er in slagen een speeltuin te kunnen openen. Deze trekt de jeugd ten zeerste aan en het bezoek is dan ook zeer druk. Natuurlijk is de stichting van die tuin slechts een eerste stap, want het ligt in de bedoeling om de zorg voor de verwaarloosde jeugd meer intensief ter hand te nemen, zo b.v. op het gebied van onderwijs.

Toeristenschepen.

Zaterdag worden hier verwacht de ss. Gripsholm en Pilsudski.

Het ss. Pilsudski van de Gdynia lijn is voor onze haven een nieuweling.

Z. E. de Gouverneur naar Caracas.

Met het ss. Johan Maurits van Nassau zal Zijne Excellentie de Gouverneur, vergezeld van familie en in gezelschap van de heren van de Drift, Mr. C. Gronemeyer en Boskaljon en Luit. Boutmy een bezoek brengen aan de hoofdstad van Venezuela.

Vermoedelijk zal het gezelschap Zondag van Curaçao vertrekken.

Inbraak.

In de werkplaats van de 44-jarige goudsmid H., is in de nacht van Zaterdag op Zondag ingebroken.

Enige gouden sieraden, ter totale waarde van ongeveer *f* 45.— en *f* 33.50 aan contanten werden hierbij ontvreemd.

De Politie stelt een onderzoek in naar de(n) tot heden onbekende(n) dader(s).

Het standpunt der Amerikaanse oliemaatschappijen.

Onder de titel „onze jongens geen kans op Aruba" lezen we in de West van Suriname.

Wij plaatsen onlangs een advertentie, uit een der Curaçaose bladen overgenomen, waarin werkkrachten voor Aruba werden gevraagd.

Van hieruit is dadelijk door een onzer intellectuële werklozen gesolliciteerd.

Hij ontving een weigerend antwoord, dat wij letterlijk hieronder laten volgen:

„As the greater majority of our personnel is recruited from amongs residents of Aruba and neighbouring islands we very rarely find it necessary to employ skillled help from other places. We are sorry to say, therefore, that we cannot at this time offer you any encouragement".

„De West" zal met ons dit standpunt van de Pan Am van Aruba heel begrijpelijk vinden.

R. K. PADVINDERSVERENIGING. ST. THARCISIUS-GROEP CURAÇAO.

Program 3e week van Februari.

Afdeling Voortrekkers:

Succes met je plannen!
Waar een wil is, daar is 'n weg!
Hou vol, desnoods **to the bitter end.**

Afd. Verkenners.

12 Feb. Vrijdag:
3.30 — 4.30 Zwaluwen, Reigers.
6.00 — 7.00 Snippen, Houtduiven.

13 Febr. Zaterdag:
4.00 Ereraad
4.30 Troepraad
7.00 **Troepbijeenkomst.**

Zaterdagmorgen als het enigszins kan **allemaal** naar de **schoolmis**, tot intentie van de Hop. Je weet wel!

De Troepbijeenkomst zal een mooie verrassing zijn! Je wordt maar één keer in je leven 65 jaar!

Er is **moed** en **wilskracht** nodig om **goed** verkenner te zijn. **Laffe** jongens worden het **nooit.**

Raak raak.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag 14 Februari.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Actuële Aetherflitsen.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Actuële Aetherflitsen.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Brieven aan President Roosevelt.

President Roosevelt is een van de populairste mannen van de Verenigde Staten, en zijn eigenaardigheden hebben dan ook ontelbare anecdotes in omloop gebracht, waarom zijn vrienden al even hartelijk lachen als zijn politieke tegenstanders. Zijn populariteit blijkt ook uit de honderden brieven, die hij iedere dag ontvangt, en een gehele staf secretaressen is nodig om deze brieven te ziften en te beantwoorden. Deze brieven zijn lang niet altijd officieel, maar bevatten dikwijls persoonlijke en originele mededelingen.

Zo schreef een dame uit de Zuidstaten hem, dat hij meer op zijn uiterlijk moest letten. Zijn alombekende ronde hoed, waarvan de band wat vuil is geworden, en zijn das was de leidende man de Verenigde Staten onwaardig. De dame had zelfs een nieuwe das volgens haar smaak bijgevoegd. — „Old Boy", zo schreef een farmer uit het Westen hem eens. „Je praat goed, maar we ergeren ons altijd bij de radio, wanneer je om de drie zinnen moet kuchen. Laat je vrouw thee koken, met anijs en honing erin, en drink voor iedere lezing een bord vol, dan zul je spoedig een stem krijgen als een nachtegaal".

In Amerika heerst ook 'n oud bijgeloof, dat namelijk de dromen van de president voor zijn verkiezingsdag, tips geven voor het winnen van paarderennen, zodat honderden hem hierom vragen. Ook bij de Engelse koningscrisis — Mevrouw Simpson — werden de president veel brieven geschreven, die beter achterwege hadden kunnen blijven.

Aank. en vertr. der schepen in de maand Febr. 1937.

Datum	*Vlag*	*Naam v/h. schip*	*Herkomst*	*Bestemming*
10	Ned.	Midas	Haiti	S. Domingo
11	Duitsch	Palatia	P. Cabello	P. Colombia
11	Ned.	El Libertador	Maracaibo	Aruba, M'bo.
11	„	Crijnssen	P. Colombia	P. Cabello
11	„	Amazone	Haiti	Aruba, M'bo
12	Eng.	Narenta	Londen	P. Colombia
12	Amerik.	West Cactus	P. Cabello	P. Colombia
12	Ned.	Amor	Maracaibo	P. Cabello
13	Duitsch	Ionia	P. Colombia	P. Cabello
13	„	Alemania	Maracaibo	Maracaibo
13	Ned.	Bennekom	Amsterdam	Cristobal
13	Poolsch	Pilsudski	La Guaira	Cartagena

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

50 Augustijnen van het Escoriaal zullen voor de rechtbank van Madrid moeten verschijnen. Men verwacht, dat deze week een 1000 personen door de Roden zullen zijn gevonnist.

De Lindberghs maakten deze week een vlucht van Rome naar Alexandrië.

De staking in de Amerikaanse auto-industrie is geëindigd.

In Mexico werden bij een overval in een huis, waar in het geheim de H. Mis werd gelezen 2 personen gedood en 73 vrouwen gearresteerd.

Koning George heeft medegedeeld, dat hij het eerste jaar Engeland niet zal kunnen verlaten voor een bezoek aan de Dominions.

De primaat van Ierland heeft Zondag in alle kerken een schrijven doen aflezen tegen het communisme.

De Princes Royal bracht met haar echtgenoot een bezoek aan ex-koning Edward VIII. Dit was het eerste bezoek van een der leden van het Engelse Koningshuis.

Tijdens de laatste dagen van de vorige week woedden er erge stormen in het Kanaal.

De Osservatore Romano deelt mede, dat het Prinselijk paar de dank heeft betuigd voor het Pauselijk huwelijksgeschenk.

De Heer Kok, Directeur van de Koninklijke is met zijn vliegtuig geland te Jodhpoer.

Bij de sluitingsplechtigheid van het Eucharistisch Congres te Manilla waren 500.000 pelgrims aanwezig. Z. H. de Paus sprak des avonds in een radiorede het congres toe. Deze rede gaf een betere indruk van de gezondheidstoestand van de Paus als de rede van Kerstmis.

De berichten uit het Vaticaan melden, dat de toestand des Pausen onveranderd is.

UIT NEDERLAND.

H.M. de Koningin wordt half Februari in de Residentie terugverwacht.

De Nederlandse Spoorwegen zullen de maximum snelheid der treinen opvoeren tot 110 en 125 K.M. per uur.

Een Nederlands Douglas vliegtuig kreeg boven het Kanaal motorpech en maakte daarop een noodlanding op het vliegveld Eastchurch. De passagiers vertrokken weer via Croydon met een ander vliegtuig.

Minister Gelissen heeft verklaard zich geheel uit de politiek terug te trekken.

Op het IJ bij Amsterdam zullen proefboringen worden gedaan voor de aanleg van 2 tunnels.

Het Nederlandse ss. Kertosone kwam in aanvaring met het Engelse Slagschip Malaya aan de Portugeese kust. De Kertosone kreeg een scheur van 3 M. Met het voorschip vol water is het schip, door de sleepboot Serfalke naar Lissabon gesleept.

De regeringspersdient deelt mede, dat van regeringszijde officieel vernomen was, dat alle moeilijkheden met betrekking tot de padvindersjamboree thans opgelost zijn en dat de voorbereiding met steun der regering met kracht voortgezet wordt.

De behandeling van de voorstellen tot wijzigingen in de grondwet is beëindigd, de eindstemming zal 11 Februari plaats vinden. Het amendement Goseling, waarbij benoemingen tot staatssecretarissen door de Ministers mogelijk zal worden, werd aangenomen evenals de paragrafen betreffende beroepsbedrijfslichamen. Verder nam de Kamer de wijzigingen van naam van „Gouvernement van Curaçao" in „Gouvernement van de Nederlandsche Antillen" aan. Tevens werd een verbod goedgekeurd om personen, die tot een gevangenisstraf van meer dan een jaar werden veroordeeld, van het Kamerlidmaatschap uit te sluiten.

De directie van de K.L.M. deelde mede, dat in de toekomst op de Indië route het Palestijnse vliegveld Lydia aangedaan zal worden. Dit vliegveld, dat kortgeleden uitgebreid werd, ligt 15 minuten van Tel. Aviv, de bloeiende Joodse stad en 45 minuten van Jeruzalem.

De directeur van de stoomvaartmaatschappij „Nederland" G. P. Untermohlen heeft octrooi aangevraagd op een anti-zeeziek apparaat, dat volgens de beschrijving bestaat uit een luchtkussen met veren. Het apparaat dat bij practische proeven zeer voldaan heeft, zal binnenkort in de handel gebracht worden.

De Nederlandse regering zond een officiële uitnodiging aan de regeringen van de drie Scandinavische landen, België en Luxemburg tot het zenden van experts om een informele bijeen komst te beleggen, teneinde de mogelijkheden te onderzoeken om tot een nauwere economische samenwerking te geraken. Tevens zullen deze experts een programma moeten ontwerpen voor het beleggen van een conferentie over deze economische samenwerking.

De „Telegraaf" verneemt uit Berlijn dat de invoer van Nederlands-Indische thee de laatste jaren in Duitsland sterk teruggelopen is ondanks het feit, dat de totaal invoer van thee practisch hetzelfde bleef. In 1934 was het percentage Nederlands Indische thee 52% van alle thee, die ingevoerd werd; in 1936 was de verhouding tot 27 pct. teruggelopen.

SPORT.

Ajax — Xerxes 2—4; DFC — Excelsior — 3—0; DHC — Stormvogels 0—3; RCH — Blauwwit 0—0; KFC — Haarlem 4—3; VSV — DWS 2—1; Sparta — Hermes DVS 4—0; HBS — VUC 2—1; Feyenoord — ZFC 1—0; NEC — Enschede boys 2—0; ZAC — Wageningen 4—4; Heracles — Tubantia — 0—3; NOAD — LEC 3—0; Enschede — AGOVV 3—2; NOAD — Roermond 5—1; Eindhoven — Juliana 1—4; NAC-Bleyerheide 8—1; Friesland — Hoogezand afgekeurd. Sneek — Veendam 1—3; Be Quick — Leeuwarden 7—0; Velocitas — Achilles 4—0. De Ajax nederlaag was geheel normaal. Bij Xerxes speelde Lagendaal middenvoor. Na 15 minuten scoort Wijngaarden voor Ajax, na 24 m. Ajax rechtsbuiten Stam passeert 2 spelers plaatst een voorzet, die door Vreen keurig ingezet wordt rust 2—0. Na rust gaat Xerxes onmiddellijk in aanval, waarbij Lagendaal scoort. Xerxes blijft aanvallen en na 11 min. passeert Lagendaal naar v.d. Vaart, die met een keurig schot gelijkmaakt. Het spel bleef levendig speciaal door de energieke Xerxes aanvallen, bij een waarvan v.d. Vaart met een prachtschot scoort. Xerxes blijft in de meerderheid en werkt het hardst 7 min. voor het einde geeft Lagendijk een mooi schot dat van de lat terugspringt. Kok vangt op en jaagt de bal langs Keizer. Lagendaal was prima, zowel wat schieten als spelverdeling betreft.

VOOR OORLOGSVLIEGTUIGEN. Op het vliegveld Le Bourget, (Frankr.) is dit gemotoriseerde foam blusapparaat in staat op elke grond te werken met een snelheid van 50 kilometer per uur, wat met succes is geprobeerd. In minder dan een minuut werd het vuur van een petroleum tank geblust.

De uitvinder van de Postzegel.

SIR ROWLAND HILL.

Misschien heeft niemand voor het wereldverkeer zoveel gedaan als hij.

Er zijn verscheidene data, waarop men Rowland Hill herdenken kan. Ik had 't kunnen doen op 3 December 1895, zijn honderdste geboortedag. Ik kan 't ook nog doen op 27 Augustus 1979, zijn honderste sterfdag. Maar ik doe 't in Januari 1937, niet alleen, omdat mij dit beter gelegen komt, maar omdat in deze maand 't eeuwfeest valt van zijn roem.

Rowland is een zeer groot man geweest. Misschien heeft niet een enkel persoon voor de ontwikkeling van 't wereldverkeer zoveel gedaan als hij. Hij was de uitvinder, of juister: de uitdenker van een vervoermiddel, dat in zijn soort van meer betekenis geweest is dan de automobiel en de vliegmachine. Deze zijn bovendien de collectieve uitvindingen van velen. Rowland Hill dacht zijn vervoermiddel alleen uit. Hij beschreef het als volgt: „een stukje papier, juist groot genoeg om het stempel te bevatten, en aan de andere kant bedekt met een gomachtig vernis, dat door aanbrenging van een weinig vocht bevestigd kan worden aan de achterkant van de brief."

Ja, ja, ge hebt 't reeds geraden.

Hij zou ook zonder dat 'n merkwaardig man zijn geweest. Als twaalfjarige jongen gaf hij les in wiskunde aan de school van zijn vader te Hilltop, bij Birmingham. Later werd hij de feitelijke leider dezer school, die in 1819 werd overgebracht naar een groter en beter ingericht gebouw te Hazelwood. Deze school was berekend op een systeem dat hij zelf reeds in 1912, dus als 17-jarige was begonnen toe te passen, en dat hij beschreef in zijn in 1822 voor 't eerst verschenen „Plannen voor het besturen en opvoeden van jongens in grote aantallen". Het voornaamste beginsel waarop dit stelsel berustte, bestond hierin, dat de macht zoveel mogelijk in handen van de jongens zelf gelaten werd. Het systeem had onmiddellijk zeer groot succes, en vond navolging in ontelbare andere landen. Door de uitvinding van het Hazelwood systeem — gelijk 't genoemd werd — verwierf Hill zich een plaats temidden van de grootste onderwijshervormers der vorige eeuw. Na zijn huwelijk in 1827 opende hij een nieuwe school ten Noorden van Londen, maar in 1833 dwong zijn zwakke gezondheid hem het onderwijs op te geven.

Zijn schoolhervormingen waren vooral bestuurlijke hervormingen geweest en 't was als bestuurlijk hervormer, dat hij wereldvermaard zou worden. Na zich een paar jaren lang bezig gehouden te hebben met koloniale vraagstukken, begon hij in 1835 zijn aandacht te schenken aan het postwezen. Hij verzamelde en bestudeerde statistieken, en kwam tot de conclusie, dat de voornaamste kosten van brievenverzending gelegen waren in het afleveren en distribuëren, terwijl daarentegen de kosten van het vervoer zo weinig beinvloed werden door de afstand, dat een uniformtarief, waarbij dus afstanden geen rol speelden, voor alle belanghebbenden het billijkst zijn zou.

Bijna een eeuw lang wordt dit als een vanzelf sprekende waarheid door het mensdom aanvaard; bijgevolg zijn wij geneigd de genialiteit te miskennen van de man, die haar ontdekte in een tijd, toen zij, op 't eerste gezicht, een wonderlijke paradox scheen te zijn. Hill's ontdekking heeft in zekere zin dezelfde onmetelijke waarde als die ontdekkingen en uitvindingen (en iedere uitvinding is de toepassing van een ontdekking) welke gedaan werden in de vroegste primitieve periodes. Het anonieme genie dat ontdekte dat zware lasten verplaatst konden worden door middel van een boomstam, en op grond van deze ontdekking het wiel uitvindt, heeft voor 't verkeer meer gedaan dan een der uitvinders der negentiende en twintigste eeuwen. Nog groter zijn tot op zekere hoogte de verdiensten van Hill, want deze had niet het voordeel een primitief mens te zijn.

Hij berekende, dat tegen de verlaging der tarieven voor langere afstanden de geweldige uitbreiding van het brievenvervoer, die hij voorzag, ten volle zou opwegen. Hierbij kwam nog dat veel geld uitgespaard zou worden door vooruitbetaling van het port, door verbeterde methodes van boekhouding en door vermindering der distributiekosten. De geweldige commerciële uitbreiding, welke de dienst der posterijen zou ondergaan doordat een stelsel van vooruitbetaling ook de verzending van reclame-drukwerk mogelijk maakte, voorzag Hill misschien niet.

Honderd jaren geleden, in Januari 1837, verscheen onder de titel „Post Office Reform" zijn beroemd geworden brochure, waarin hij de invoering van een uniform penny tarief en 't gebruik van „plakzegels" aanbeval. Dit laatste woord is in 't Nederlands steeds toegepast geworden op kwuiteringszegels.

Het publiek ontving de voorstellen van Hill met buitengewone geestdrift.

't Uitgangspunt der brochure was, dat terwijl de inkomsten der posterijen in de laatste twintig jaren een lichte achteruitgang getoond hadden, zij eigenlijk met £ 507.700 per jaar hadden moeten toenemen om gelijke tred te houden met de groei der bevolking. In 1815 bedroeg 't aantal inwoners 19.552.000, in 1835 25.605.000. De ontvangsten der posterijen hadden in deze twee jaren resp. £ 1.5557.291 en £ 1.540.300 bedragen. In die tijd varieerde het porto buiten de grenzen van het Londense postdistrict van 4 d. tot 1s. 8 d. per „enkele" brief. Hiermede werd bedoeld een enkel vel papier, niet zwaarder dan een ons. Een tweede stuk papier, of al wat ingesloten werd, hoe klein ook, gaf 't aanzijn aan een „dubbele" brief. Voor een enkel vel papier dat zwaarder was dan een ons, moest het viervoudige port betaald worden. 't Gemiddelde port voor binnenlandse brieven bedroeg bijna 9 d.

Hieraan kan de bijzonderheid toegevoegd worden, dat te Londen de brievenbussen slechts open waren van 8 uur in de morgen tot 7 uur in de avond. Een brief die Vrijdag na de middag uit te Londen geschreven werd, bereikte Uxbridge, thans een Noordelijke voorstadje, niet voor Dinsdagmorgen.

Ten einde aan al deze misstanden een einde te maken stelde Hill een uniform tarief van 1 d. per half ons voor alle brieven in het binnenlands verkeer voor, benevens voor alle brieven en andere stukken die een pakket van niet meer dan 'n half ons vormden. Op zwaardere pakketten zou 1 d. extra per elk verder half ons gerekend worden.

Ook werd voorgesteld dat gezegelde couverts verkocht zouden worden tot een prijs waarin het port begrepen was, zodat dit vooruit geind zou worden.

Zo geestdriftig als de ontvangst dezer voorstellen van de zijde van 't publiek, en vooral van 't handeldrijvende deel van 't publiek, was, zo vijandig was de houding der post-autoriteiten. Lord Lichfield, de postmeester generaal, zeide er in het hogerhuis van: „Van alle onbekoote en visioenaire plannen waarvan ik ooit gehoord heb, is dit 't buitensporigste." Bij een andere gelegenheid verzekerde hij 't Huis dat indien werkelijk 't aantal brieven zodanig toenam, „de mails twaalf maal zoveel aan gewicht zullen hebben te vervoeren, zodat de transportkosten, inplaats van £ 100.000, zoals thans, twaalf maal deze som zouden bedragen". (Cassell's „Geschiedenis van Engeland"). Hij voegde eraan toe dat de muren van het postkantoor zouden barsten, en niet dat de hele wijk in 't gebouw stond, niet groot genoeg zou zijn om de brieven en het personeel te bevatten.

In de loop van 1838 stroomden petities ten gunste van het penny-tarief het lagerhuis binnen. Een commissie van onderzoek werd benoemd. Zij hield bijna 70 zittingen, en ondervroeg, behalve de ambtenaren der posterijen, 83 getuigen. Zij bracht rapport uit, waarin geconcludeerd werd tot een 2 d.-tarief, maar de regering besliste niettemin ten gunste van het penny-tarief, en de 5de Juli 1839 diende Spring Rice,, de kanselier der schatkist, een wetsontwerp in, waarbij de regering gemachtigd zou worden het plan uit te voeren. Hij stelde voor dat bij wijze van overgangsmaatregel tot 1 Januari 1840 een uniform tarief van 4 d. geheven zou worden. Een motie, waarin verklaard werd dat het plan onberedeneerd en roekeloos was, vond steun bij zo beroemde mannen als sir Robert Peel en lord Stanley. De motie werd met 213 tegen 113 stemmen verworpen. Pogingen om het wetsontwerp in zijn verdere loopbaan te stuiten, mislukten, en lord Melbourne, de eerste minister, die zich met de verdediging in het hogerhuis belast had, wist het ontwerp daar zonder veel moeite door de verschillende lezingen heen te loodsen. ('t Voorgaande ontleend aan Torens' „Memoirs of Lord Melbourne"). De 17 Augustus 1839 werd het ontwerp wet. Op 5 December werd het port in het Londense district verlaagd tot 1 d., en voor de rest des lands tot 4 d., behalve voor zover het daar niet reeds lager was. De 10de Januari 1840 trad het penny-tarief voor heel 't land in werking. De in alle landen gehandhaafde bepaling, volgens welke voor niet vooruit gefrankeerde brieven dubbel tarief (wat wij ten onrechte „strafport" noemen) moest worden betaald, was onmiddellijk van kracht.

De 6de Mei 1940 werden de eerste postzegels uitgegeven, de beroemde „Penny Blacks" — zwarte zegels met de beeltenis van koningin Victoria. — Dit „stukje papier, juist groot genoeg om 't stempel te bevatten, en aan de achterkant bedekt „met een gomachtig vernis" had, gelijk iedere verzamelaar weet, het formaat dat in alle landen ter wereld het standaard-formaat geworden en gebleven is.

Rowland Hill werd belast met het toezicht over de uitvoering der maatregelen, doch 't volgende jaar ontslagen, toen een regering aan het bewind kwam onder sir Robert Peel, met als kanselier der schatkist mr. H. Goulburn, die de verworpen motie tegen de voorstellen ingediend had. In 1846 kreeg Hill bij wijze van schadeloosstelling, en als erkenning van de door hem bewezen diensten, een eregeld van 11.360 pond uitbetaald. Toen later in dat jaar het liberale kabinet-Peel door een conservatief kabinet-Russell vervangen werd, werd Hill tot secretaris van de postmaster general, en in 1854 tot hoofd-secretaris benoemd.

In de volgende jaren deed hij veel voor verbetering van de postdienst. Meer en meer werd de grootheid van het door hem verrichte werk erkend. In 1860 werd hij beloond met de ridderslag, en toen zijn zwakke gezondheid hem vier jaren later dwong ontslag te nemen, behield hij zijn volle jaarwedde van 2000 pond als pensioen, terwijl bovendien 't parlement hem een tweede eregeld van 20.000 pond toekende. In dat zelfde jaar verleende de universiteit van Oxford hem de graad van doctor in het burgerlijk recht, en op 6 Juni schonk de City van Londen hem het ereburgerschap.

ARME RIJKEN!

Millionnair met bacillen-angst.

Te Praag leeft een millionnair, een man, die tot de rijkste mensen van Europa geteld wordt. Deze man is echter eveneens een der meest beklagenswaardige schepsels, die er op de wereld zijn. Hij, zowel als zijn gehele familie, worden door een vreselijke kwaal gefolterd, overdag, des nachts, in de zomer, in de winter, kortom altijd door. En het is niet de angst voor zijn millioen, het is iets veel ergers: de angst voor bacillen, de vrees door een vlieg, een mug of een bacil geinfecteerd te worden; de angst voor een vroegtijdige dood. Deze man, alsmede zijn gehele familie, leeft steeds in de waan, door infectie een vroegtijdige dood te moeten sterven.

Het is tragi-komisch, hetgeen deze arme rijken doen om niet geïnfecteerd te worden. Nimmer vatten zij een deurknop aan. Met de ellebogen maken ze de deur open. Wanneer zij op reis gaan, nemen zij hun eigen meubelen, bedden, matrassen en etensgerei mee. Ontdekken zij per toeval een vlieg in de hotelkamer, dan krijgt de eigenaar een standje en wordt hem gevraagd waarom hij toestaat dat er in zijn hotel vliegen zijn.

De millionnair draagt een pistool bij zich, dat ieder insect, door middel van een dodelijke vloeistof, onmiddellijk doodschiet.

De afgelopen zomer nam deze arme stakker z'n intrek in 'n hotel in de bergen. Een karavaan van automobielen kwam aan. In de eerste auto zat de nurse met het zoontje van de millionnair, alsmede diens vrouw. In de volgende wagens zat het personeel, terwijl in vier auto's het meubilair enz. vervoerd werd. De millionnair stond met een stopwatch in de hand bij de eerste auto. Centimeter voor centimeter opende hij het portier en pas toen hij overtuigd was dat de temperatuur binnen in de auto gelijk was met de buiten-temperatuur, gaf hij het commando de auto te verlaten. De nurse moest zo gauw zij kon met het kind naar binnen gaan en zorgen dat zij zo spoedig mogelijk op de gedesinfecteerde kamer kwam.

De echtgenote van de millionnair mag met niemand omgaan. Dit zou de kans op bacillen vergroten. Teneinde de hoteltelefoon niet te behoeven te gebruiken, liet de millionnair voor een verblijf van drie weken een speciale telefoonleiding aanbrengen. Voorts liet hij een apart stuk tuin voor zich en zijn familie reserveren. Een speciale W.C. werd voor hem gebouwd, terwijl in de hotelkeuken zijn eigen keukengereedschap moest worden gebruikt.

Daarbij komt nog, dat deze man bijzonder bijgelovig is. Sinds tien jaar zijn er werklieden bezig aan het dak van zijn huis, want een waarzegster heeft hem indertijd voorspeld, dat, zodra het dak van zijn huis klaar zou zijn, er iemand in de familie zou sterven.

Postduiven in de oudheid.

Het is welhaast zeker, dat de voorname taak van de postduif in de oorlog, in de toekomst geheel verdrongen wordt door telephoon en radio. Zij zullen — zoals ook in de grote oorlog nog het geval was — wel niet weer gebruikt worden voor het overbrengen van cijferberichten en andere mededelingen.

Duizenden jaren hebben de postduiven hun taak vervuld. Twintig eeuwen geleden deden zij in het Oosten als dienst als verbindingsagenten. De Phoeniciërs de handeldrijvende avonturiers van de oudheid, vertrouwden hun gewichtige berichten toe. De vissers van de Griekse archiep deelden door postduiven hun kameraden mede, waar grote scholen vis voorkwamen. In Egypte waren overal langs de Nijl postduivenstations en zo werd het nieuws van de overstroming van het land rond de rivier, die de nodige vruchtbaarheid aan Egypte moesten geven, van het uiterste Zuiden van het land, door gevleugelde boodschappers aan de Pharao gemeld.

Zo is het ook niet onwaarschijnlijk dat de mensen uit het stenen tijdperk hun succes op de jacht door postduiven mededeelden aan hun stamgenoten.

Wie gal in de mond heeft kan geen honing spuwen.

Een driftig gemoed maakt licht een scherpe tong.

Het werk is uitgevonden opdat de man geen gelegenheid zal hebben zijn aandacht op andere dingen te bepalen. Daar om vindt de vrouw het zo nodig, dat haar man overdag bezigheden heeft.